

סלומון מאשים את ממשלות-הליכוד, שבגין עמד בראשן, בכך שהן לא פתחו את הרה"בית לפני יהודים. לטענתו, הסיבה אינה נעוצה בחשש מלחצים של המעצמות הגדולות, אלא בלחצי של אגודת-ישראל, אשר תפסתה לגבי ביאת-המשיח היא פאסיבית, ולא משיחית-מיליטנטית.

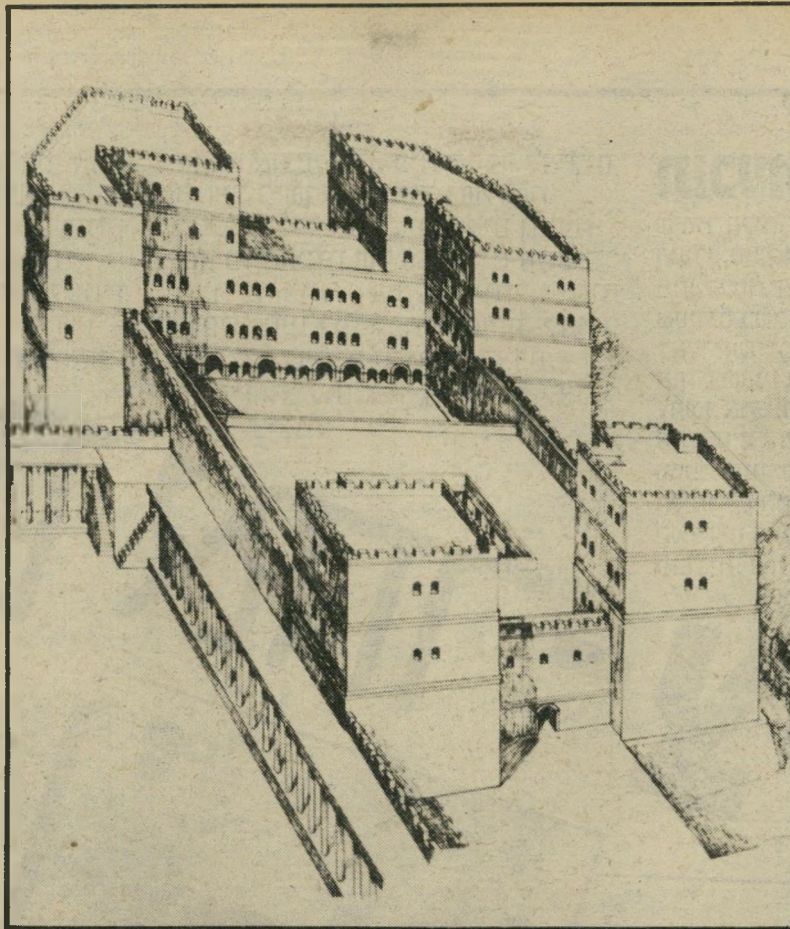
למרות חילוניותו של סלומון, הוא נוטל חלק נכשר בית-המיקדש. הראייה לכך היא קשריו עם הגוף המכונה "השגרירות הנוצרית הבינלאומית בירושלים", שהוא גוף נוצרי פרוטסטנטי משיחי, שחבריו יושבים במדינות-הדרום של ארצות-הברית. גוף זה מייצג תאגיד של כנסיות, התובעות להקים כנסיה בצל המיקדש השלישי. מאז "חוק ירושלים" מחזיקים נוצרים אלה "שגרירות" בירושלים, הממנת חלק מפעילויות נאמני הרה"בית.

לשיא חסרת-תקדים הגיעו נציגי "השגרירות" הנוצרית כאשר מימנו, באמצעות נאמני הרה"בית, חלק מתקציב המערכה המישפטית לזיכוי 45 נאשמי מחתרת הרב אריאל, גוף פרוטסטנטי אמריקאי מיסטרורי, הקשור עם כמה מן הדמויות האפלות בימין הקיצוני בישראל מורים הודעתך לישראל למימון קבוצות קיצוניות כאן. אין איש יודע לאן הולכים כספים אלה, שמטרתם המוצהרת היא להביא להקמת הבית השלישי.

● קשר בית המיקדש

מזיגה מסוכנת זו של להט משיחית עם מיליטנטיות, העושה כל שביכולתה כדי לסלק מהרה"בית את המוסלמים על מיסגריהם, במטרה להקים בימינו בית-מיקדש שלישי, עשויה להביא לקרע בלתי-ניתן לאיחוי בין יהודים לערבים בארץ הזאת, ובין ישראל והעולם המוסלמי כולו, מאינרונסיה עד מארוקו ומברית-המועצות עד זאנובאר.

קשר בית-המיקדש מתעלם לחלוטין מגורמים מדיניים חיצוניים, ואף מאדישותה של מרבית האוכלוסיה הישראלית. לטעם הדתי שבייסוד בית-המיקדש שלישי, הנראה לרוב הישראלים כבריחה טפלה, היסודות הדתיים מתעלמים מהחוק והדמוקרטיה בישראל, ומאמינים בדיקטורה בלבד. הם מחזיקים בידיהם כלי-נשק

דגם בית-המיקדש השני להעלאת זבחים, ואולי גם קורבנות.

ב-1979 פרש, ביחד עם סיעת גאולה כהן, מתנועת-החרות והליכוד, ונמנה עם מייסדי תנועת-התחיה, וראשי הסניף הירושלמי שלה. כנציגה בעיריית ירושלים, רעיונותיו של גרשון סלומון ותוכניותיו להרה"בית הינן חילוניות, ואינן עולות בקנה-האחד

בית-המישפט המחוזי בירושלים. ההאשמות נגד חברי הברית היו חמורות ביותר, וכיניהן: כגיירה, קשירת-קשר לאסור מילחמה על המדינה, ניסיון למניעת דיון בכנסת על-ידי הטלת פצצה לאולם-המליאה, קשר להכשיל גיוסן של בנות דתיות לצה"ל על-ידי התפרצות למישרד הביטחון והשמדת חומר המצוי במישרד, החזקת נשק, אימוץ אנשים כנשק וקשירת קשר להצאת בניינים, מכוניות ועוד.

ממלא-מקום ראש-המשלה דאז, שרי-החוז משה שרת, אמר על מחתרת זו בנאום במליאת-הכנסת: "נתקלנו בקונספירציה מחתרתית".

בין הפרטים השונים שהתבררו במהלך המישפט היה כינויה-מחתרת של הרב אליהו: "מאיר". לבסוף דן בית-המישפט את הרב אליהו לעשרה חודשי-מאסר.

הרב אליהו לא חזר בו מהעמדות שייצג בכרית הקנאים. הוא לא שירת בצה"ל, ויחד עם זאת נוטל חלק בקשר בית-המיקדש.

● סלומון והפרוטסטנטים

מות בולטת הבוחשת מאחורי הקלעים של קשר הרה"בית היא דמותו של גרשון סלומון, לאומני-קיצוני חילוני, מייסדו של הגוף המיתקרא נאמני הרה"בית, גוף שלכאורה נראה תמים. המישטה חושדת בו במעורבות-יתר בהכנות השתלטות של מחתרת הרה"בית בשנה שעברה.

סלומון, יליד ירושלים, דור שביעי בארץ, הוא בן למישפחה שהיתה מחלוצות יציאת יהודי העיר-העתיקה אל מחוץ לחומות כמאה שבערה. כנער הצטרף לאיגוד-הצבאי-הלאומי, ואף נעצר פעם בידי מישטרה-המנדט כעוון הדבקות כרוזים של המחתרת על קירות-בתים בירושלים.

הוא שירת בצה"ל ביחידת הנרסה-קרבית מוצנחת, והגיע לדרגת מפקד-פלוגה, ב-1958 נפצע בקרב עם הצבא הסורי באיזור נהר הבניאס, במהלך פשיטה של צה"ל. הוא נכה, ומסתיע במקלה-הליכה.

בתחילת שנות ה-60 הצטרף לתנועת-החרות. ב-1969 נבחר מטעמה למועצת עיריית ירושלים.

התוכנית החילונית להרה"בית: לשכן בו את בית-המישפט העליון,

להשביע בו את נשיא-המדינה ולפתוח בו את מושב הכנסת

צה"לים, וזוכים כטיפול בכפפות-משי מצד השלטון, העוצם כמעט תמיד עיניים מול מעשיהם.

עם התוכנית של הרב אריאל ושאר הרבנים, השואפים להחזיר אליו את הוהגנים והלוויים. סלומון שואף לשכן בהרה"בית את בית-המישפט

כאשר שב ראש-המשלה דאז, מנחם בגין, מטסק חתימת הסכמי קאמפ-דייוויד, ועיריית ירושלים ערכה לו קבלת-פנים חגיגית בשערי

במיסגרת זו החל כמאבק נגד מדיניותו הרירלאומית של ראש-העירייה טדי קולק, מאבק שאילו צירף את הרצון להשיב את "כויות

הפגנה מוסלמית ליד מיסגד אלי-אקבה אחרי ההצתה של ריהאן (1969) להפוך את עולם האיסלאם ללבה רותחת...

אנשי מישטרה-הגבול ליד כיפת הסלע אחרי השתוללות-הרצח של גרדמן (1982). בפעם הבאה יהיה זה מיטען אמיתי!

קשריהם עם גופים אמריקאיים קיצוניים ואמונתם הדתית, הגובלת בחומייניזם יהודי, הופכים אותם לאחד מוועייה-הפורענות המסוכנים ביותר של הניאופאשיזם הישראלי.

דן עומר

העליון, ולהשביע בו את נשיא-המדינה, תפקיד נוסף שהוא מועיד להרה"בית, הוא פתיחת מושב-הכנסת, אחת לארבע שנים, ברחבה הגדולה של הרה"בית חולם סלומון לראות מיסדרים של צה"ל.

העיר, הפגין נגדו סלומון, כאשר בידו האחת מיטריה שחורה (רמו לנוויל צ'מברליין, שחתם על הסכם-מינכן) ובידו השנייה שלט שאמר: "בגין = צ'מברליין" מאוחר יותר פרש סלומון מתנועת-התחיה ושב אליה, כמועמדה ואחר-כך

היהודים בהרה"בית". תחילה ראה בו טדי קולק מיטרר לא-מוזיק. אחרי התקפתו הרצחנית של אלן גודמן על הרה"בית הצהיר קולק, שקבוצות כמו נאמני הרה"בית יוצרות אווירה מתאימה לתקריות שכאלה.